

Osa 7

16.12.2005 Bridgetown, Barbados

Atlantti ylitetty! Matkaa kertyi 2095 mailia ja aikaa kului 17 vuorokautta 22 tuntia.

Moottorilla etenimme 16 tuntia ja lisäksi jouduimme käyttämään moottoria sähkön tuottoon 43 tuntia. Vaikka meillä on hyvät aurinkopaneelit, päivät ovat täällä lyhyet ja osan aikaan aurinko on purjeiden takanakin. Lisäksi joinakin päivinä oli kohtalaisen pilvistä.

Tuulet: 2 – 5 m/s 4 vrk, 5 – 11 m/s 7 vrk, 11 – 17 m/s 6 vrk. Varsinkin öisin käytimme kohtalaisen pieniä purjeita, koska tuulet olivat välillä varsin puuskaisia ja pienillä purjeilla yövahtilaisen ei tarvinnut olla koko ajan varppeillaan vaan pystyi torkkumaan – laivojen varalta ei nimittäin ollut tarvetta pitää vahtia!

Tuuliperäsin hoiti ohjauksen käytännöllisesti katsoen koko matkan lukuun ottamatta korjausten viemää aikaa, jolloin käytettiin tuuliperäsimen pinnaohjausta.

Päivät kuuluivat suunnilleen tähän tapaan: Aamuteet ja –voileivät n. klo 6 – 7. Aamupäivän aikana ehkä pieniä huoltohommia, lounas puolenpäivän maissa (nuudelia, edellispäivän tähteitä, tuoretta patonkia, hedelmäsalaattia...). Päivällinen n. klo 17, tiskit, purjeet ”yöasentoon”. Vahtivuorolistaa ei ollut eikä tarvittu; se, jota nukutti enemmän, meni nukkumaan ja toinen pilkki sitloorassa. (Totuuden nimessä on todettava, että Kari ”vahti” huomattavasti enemmän.) Päivisin jonkin verran lueskelimme ja minä tein käsitöitä, enimmänsä osan aikaa olimme vain ja nautimme merestä, purjehduksesta ja kiireettömyydestä.

Kaiken kaikkiaan ylitys oli hieno kokemus – ja ”helpompi” kuin mitä olimme etukäteen kuvitelleet.

Matkapäiväkirja:

21.11. (Mindelo, Kap Verde) Yöllä oli lakannut tuulemasta ja vene oli kääntynyt kokonaan toisinpäin. Tähän asti täällä on ollut kohtalaista tuulta, joka on viilentänyt mukavasti, niin ettei ole ollut tuskallisen kuuma. Saa nähdä, miten tänään hikoillaan, jos ei ole tuulta.

Kävimme toimittamassa matkapäiväkirjan kerhon sivujen ylläpitäjälle. Vasta toisessa nettipaikassa ja toinen kone siellä hyväksyi korppumme – ja yhteys oli hidas kuin mikä! Tuuliennusteet näyttivät länsi- ja etelätuulta tai ei tuulta ollenkaan – kuinkahan kauan jouduimme odottamaan sopivaa lähtöhetkeä?

Söimme Club Maritimossa ja (JIPPII!) saimme vanttivaijerimme korjattuina (hinta 11 990 escudoa).

22.11. Yöllä satoi, ja pieniä sadekuuroja riitti pitkin päivää. Kari laittoi vantit paikoilleen.

Kävimme iltapäivällä taas kaupungilla ja Club Maritimossa syömässä. Heti tultuamme ja kauppojen tarjonnan nähtyämme olimme todenneet viisaimmaksi olla ”syömättä kuormasta” ja aterioida ulkona.

Illalla mahtavaa salamointia koillisen taivaalla – kuin elosalamat Suomessa!

23.11. Kovasti alkaa tehdä mieli lähteä matkaan. Ostimme perunat, kananmunat ja hedelmät – vain tuore leipä jäi ostamatta. Laskimme jäljellä olevat escudot ja huomattuamme nostaneemme niitä liikaa, kävimme tuhlaamassa niitä eli teimme hiukan vaateostoksia.

24.11. Lähtöpäivä. Ostimme viimeisillä escudoilla leipää ja muuta pientä. Kävimme leimaamassa itsemme ulos. Siihen puuhaan tarvittiinkin monta virkailijaa ja paljon odotusta. Tapasimme sisään kirjautumassa olevan ranskalaisvenekunnan, joka oli tullut Gomeralta ja joutunut ajamaan koneella viisi vuorokautta.

Veneelle palattuamme huomasimme, että vieressämme olevassa saksalaisveneessä oli jotain hassusti. Kävi ilmi, että heiltä oli pudonnut potkuri. Paikalliset pojat kävivät sukeltaen etsiskelemässä sitä, mutta turhaan. Kaikki myötätuntomme naapureille! Uuden potkurin saaminen tänne saattaa olla hidasta ja kallista puuhaa.

ANKKURI NOSTETTIIN KLO 13.30. Puolipilvistä, tuulta 3 – 4 m/s takaa. Edessämme oli 2016 mailia Barbadosin eteläkärkeen. Pian tuuli loppui kokonaan ja jouduimme irrottamaan tuuliperäsimen ja siirtymään moottorihommiin. Laitoin lämpimät juusto-tomaattivoileivät ja juuri kun aloimme nauttia niitä kahvin kanssa, alkoi tuulla 8 – 10 m/s. Laitoimme kiireesti tuuliperäsimen paikalleen ja purjeet ylös...tuuli nousi 10 – 15 m/s – purjeita pienemmäksi... viimein tuulta 16 – 22 m/s ja jouduimme laskemaan ison alas ja purjehdimme pelkällä kutterinurkalla. Röykytys oli aikamoinen ja nopeus vain 2 – 3 solmua. Olipa aloitus Atlantin-ylitykselle! Meritautikin tuli vaivakseni.

25.11. Yön aikana tuuli hellitti ja aamulla olivat ensin kaikki purjeet levällään, sitten vaihdoimme genaakkeriin. 1. vuorokauden saldo 99,7 M.

Tuulta oli päivän mittaan vaihtelevasti ja kaikki purjeyhdistelmät tuli kokeiltua. Pilvistä, sadekuurojakin. Illalla saimme taas kunnon reuhotukset eli parin tunnin ajan puuskittain 16 – 18 m/s.

Delfiiniparvi kävi leikkimässä Erican kanssa. Nämä olivat huomattavasti suurempia kuin aikaisemmin näkemämme ja joillakin oli vatsapuolella ja jopa kyljissäkin valkoista.

Vesiämpäristä irtosi kahva ja menetimme sen Atlantille.

26.11. Pilvistä. Edelleen vaihtelevaa tuulta. Onnistuimme saamaan genaakkerin genoan rullan ympärille ja muutenkin ihan solmuun. Läheltä piti, ettei sitä tarvinnut lähteä mastonhuipusta selvittelemään!

Iltapäivällä alkoi aurinko paistaa. Saimme dolphiinin, ruokalistalla siis dolphiinia perunapedillä.

Saimme satelliittipuhelimeen puhelun Kuopiosta ja Heidiltä ja Tompalta tekstiviestin, jossa ennustettiin ensi viikolle koillistuulta 7 – 8 m/s. Kunpa se pitäisi paikkansa!

Päivän saldo 112 M (yht. 212).

27.11. Rauhallinen yö: ei reuhotusta eikä purjesulkeisia. Vauhtikaan ei kyllä kaikin ajoin päättä huimannut!

Aurinko paisteli pilviharson takaa, meriveden lämpötila 26.8°. Ylittäessämme W 30° siirsimme kelloa tunnin taaksepäin.

Viimeisen vuorokauden saldo 106 M (yht. 318).

Klo 15:00: Tuulee lännestä – on tuullut jo muutaman tunnin. Purjehdimme siis hitaasti suuntaan n. 300°. Toivottavasti tuuli kääntyy koilliseen, jossa sen ennusteiden mukaan pitäisi olla!

Klo 17.30 käynnistimme moottorin ja pärräsimme sillä klo 23 asti, jolloin tuuli oli vähän voimistunut ja kääntynyt ja purjeillakin pääsi etenemään.

28.11. Yöllä tuuli välillä jopa 8 – 9 m/s, mutta aamuyöllä tuuli hiipui pois. Sinnittelimme purjeilla klo 13 asti, jolloin käynnistimme moottorin.

Saldo 98 M, matkaa jäljellä 1617 M.

Klo 16 tuuli oli virinnyt taas ja viritimme purjeet. Kun ne oli saatu ylös, tuuli loppui taas ja pitkät ajat katselimme lokista nopeutta 0,0. Viimein luovutimme ja siirryimme taas rautagenoan.

Päivä oli aurinkoinen ja erittäin lämmin, merivesi jopa 27,4°.

29.11. Klo 04.00 otimme taas purjeet käyttöön ja hissuttelimme virsarilla auringonnousuun asti, jolloin vaihdoimme genaakkeriin. Nopeutta hetkittäin jopa 5 solmua! Tuuli yltyi, ja juuri kun olimme saaneet genaakkerin alas ja virsarin viritetyksi, se hiipui taas. Vaihto genaakkeriin.

Päivän saldo 110 M, matkaa jäljellä 1508 M.

Mahtavaa vauhtia auringonpaisteessa koko iltapäivän! Juuri kun aion aloittaa ruuanlaiton, Pekka-kela pärähti. Siellä olikin sellainen vonkale, että sitä piti väsyttää 45 minuuttia, ennen kuin Kari sai sen veneen lähelle. Juuri kun Kari aikoi nostaa sen ylös, se tempaisi oikein kunnolla – ja sinne meni sekä kala että viehe. Vain siima jäi. Emme saaneet selville,

mistä kalasta oli kyse, mutta ainakaan dolphiin se ei ollut, koska se käyttäytyi aivan eri tavalla ja sen verran sitä näimme, että värityskin oli toisenlainen. Todennäköisimmin oli kyse Kingfish –kalasta.

Illalla tuuli nousi ja siirryimme veisaamaan.

30.11. Yöllä oli takatuulta 10 – 12 m/s ja Erika keikkui todella ikävästi ja nukkuminen oli kehnonlaista. Vauhti kuitenkin mukava.

Aamulla Kari noukki kannelta 23 lentokalaa, ennätys!

Aamupäivällä huomattiin, että Helmeri (autopilotti) oli jumissa eikä ruoria saanut käännetyksi lainkaan. Vaihto varahelmeriin ja toisen korjaus vaappuvissa olosuhteissa.

Päivän saldo 128 M, jäljellä 1385 M.

Viritimme sitlooraan riippumatosta meripunkan yövahtivuoroa varten. Huomattava parannus yöolosuhteisiin!

1.12. Yö meni tuulen ollessa 6 – 9 m/s, rauhallista menoä, välillä ankaraa keinahtelua puolelta toiselle.

Päätimme viettää pikkujoulut joulukuun alkamisen kunniaksi. Oikein pukeuduimme tätä juhlaa varten punaisiin paitoihin ja taustalla soi läksiäislahjaksi saamamme Jose Carreraksen joululaulu-CD. Söimme riisipuuroa ja joimme punaviinilasilliset. Avasimme myös läksiäislahjan, joka oli lupa avata ”viikko Kanarialta lähteen”. Kiitos vain, tuoksut Ericalla paranevat varmasti nyt merkittävästi ;)

Juhlan jälkeen vaihdoimme genaakkerin töihin.

Saldo 115 M, jäljellä 1273 M.

N. 17.30 meidät ohitti suurehko ketsi. Lipusta emme saaneet selvää, eikä sieltä vastattu, kun kutsuimme sitä VHF:llä. Joko siellä ei kuunneltu tai meidän VHF:mme ei toimi. Harmittaa, kun emme tulleet testanneeksi sitä ennen Mindelosta lähtöä jonkun naapuriveneen kanssa. Emme ole nimittäin tarvinneet sitä pitkään aikaan ja siinä on ollut ennenkin kosketushäiriöitä. Kari rassasi piuhoja ja minä yritin yhteyttä moneen kertaan, tuloksetta.

2.12. Purjeidenvaihtoyö! Emme tahtoneet millään löytää sopivaa purjeyhdistelmää, sillä tuuli oli kevyehkö ja keikutus ikävää. Menihän se yö kuitenkin ja heti auringon noustua nostimme genaakkerin.

Klo 12 Pekka-kelaan iski kala ja noin puolentoista tunnin kuluttua meillä oli kannella 105 cm pitkä ja 7 kilon painoinen kingfish. (Samanlainen oli se, joka karkasi muutama päivä sitten). Aikamoinen taistelija tämä kala olikin!

Leivoin ensimmäiset meripatongit.

Päivän saldo 110 M.

Iltapäivällä meidät ohitti kolme purjevenettä etelän puolelta, suunta selvästi kohden eteläisimpiä leveysasteita. Yhdellä oli suunnattomia vaikeuksia spinnunsa kanssa. Sitä nostettiin ja laskettiin kymmeniä kertoja, ennen kuin se alkoi taas vetää.

Iltaruokana paistetut kingfish-medaljongit ja uuniperunat.

3.12. Genaakkeriyö. Tuuli oli enimmäkseen niin kevyt, että genaakkeri nipin napin pysyi ilmassa. Kerran jo laskimme sen, mutta onneksi tuulen loppuminen oli vain hetken häiriö. Tuulen suunta vaihteli aika paljon ja tuuliperäsintä piti säädellä tiuhaan. Jossain vaiheessa genaakkerin skuutti tarttui vanttiin kiinnitettyyn venehakaan tempaisten sen mereen. Pieniä sadekuurojakin saatiin yön aikana.

Aamupäivällä Kari vahvisti tuuliperäsimen pikkumelan korjausta minun ohjatessani tuuliperäsimen pinnalla.

Päivän saldo 96 M.

Koko päivän etenimme genaakkerilla. Päivälliseksi herkullista kingfish-kiusausta.

Näimme ensimmäistä kertaa ylityksen aikana auringon laskevan mereen. Kaunista! Muina iltoina taivaanrannassa on ollut aina pilviä – tosin hienoja värejä on silloinkin nähty.

4.12. Yöllä klo 4:22 1000 mailia jäljellä! Etenimme koko yön ja päivän hyvää vauhtia genaakkerilla.

5.12. Klo 02:00 tuulen yltyessä vaihdoimme genaakkerin genoaan. Erica alkoi taas vaappua ikävästi myötääallossa.

Muistin yöllä vahdissa istuessani Suomesta tuodun viljasikasäilykepurkin ja lähes kuola valui suupielistä...Aamulla se piti avata ensimmäiseksi – ja hyvältä maistui näkkileivän päällä pikkukurkulla höystettynä!

Siirsimme kelloa tunnin taaksepäin ylitettyämme W 45°.

Aamupäivällä tuuli voimistui liian kovaksi genaakkerille – siis veisaamaan! Leivoin patonkia – työlästä puuhaa veneen poukkoillessa laidalta toiselle.

Kari tarkasti tuuliperäsimen ja huomasi yhden pultin koneiston sisällä olevan irtoamaisillaan. Korkeassa aallokossa perätasolla keikkuen ei ollut todellakaan helppoa korjata sitä, mutta onneksi se onnistui kuitenkin.

Päivän saldo 124 M.

Menetimme taas yhden ämpärin Atlantille (viimeisemme). Se oli laidalla ja jostain syystä unohtunut kiinnittämättä.

Illalla uusi kuu köllötteli selällään taivaalla ja valaisi öistä taivaltamme.

6.12. Itsenäisyyspäivä! Yöllä ja aamulla satoi vähän. Kyyti oli epätasaista koko yön, vauhti aika hyvä.

Itsenäisyyspäivän kunniaksi vaihdoimme salonkiin uudet verhot, joita olin virkannut Portugalista asti. Koristelimme myös salongin Suomen lipulla ja pukeuduimme Suomi-t-paitoihin. Juhlamenu: Kuohuviiniä, sillivoileivät, poronkärjistystä riisin kera, leivokset.

Shampanjalasilliset kaatuivat pöydälle, oliivit kierivät pitkin lattiaa, riisiä lenteli sinne tänne – mutta mukavaa oli silti!

Kari joutui vielä korjaamaan tuuliperäsimen löystynyttä pulttia laittamalla pultin kannan alle lukitusprikan.

Menetimme ämpärinä toimineen kanvaasipesukassini Atlantille – se vain luiskahti Karin kädestä. Nyt jouduimme väsäämään ämpärin korvikkeen 8 litran vesipullosta.

7.12. Kuoppainen yö taas, ja samaa menoa jatkui koko päivän. Tuuli oli enimmäkseen n. 12 m/s

käyden muutaman kerran alle 10 metrissä. Aallot valtavan korkeita. Ennätys-surffinopeus 11,5 solmua!

Eilen avattu saksalainen ruisleipä oli jo aamulla homeessa – uskomatonta! Suomesta tuotuja herkullisia ”kivettömiä” oliiveja syödessä Karin takahammas lohkesi kiveen osuessaan. Hammaslääkäreissu siis tiedossa Barbadosella.

Päivän saldo 129 M.

Kala vei taas vieheen. Tätä vauhtia ne käyvät vähiin!

8.12. Vauhdikas, välillä erittäin kuoppainen yö. Päivä samanlaista, tuulta 10 – 15 m/s.

Saldo 129 M (tultu 1610 M).

Alamme toivoa tuulen laantuvan vähäsen, sillä ruuanlaitto on varsin epämukavaa puuhaa ja olemme muutaman päivän elelleet varsin kevyillä eväillä (nuudeleita, hedelmäsalaattia ym.).

9.12. Reipastuulinen, välillä puuskainenkin yö. Muutama sadekuurokin saatiin aamuyöstä.

Saldo 128 M,
Pilvinen ”retkutuspäivä”.

10.12. Tuuli ja aallokko asettuivat karvan verran aamulla, edelleen kuitenkin epämukavaa.

Kari vahvisti uudelleen tuuliperäsimen korjausta
Saldo 118 M.

Leivoin pannaria. Keikutuksessa teepussilaatikon sisältö tippui auki jääneestä kaapista taikinaan. Pannarista tuli toispuoleinen – toinen reuna paloi, toinen oli melko paksu. Hyvää silti.

11.12. Puolenyön tietämissä tuuli laantui ja kääntyi sen verran, että nostimme 1-reivatun ison ylös ja saimme sen ja genoan samalle halssille vetämään. Ihanaa! Vaappuminen loppui ja vauhtiakin tuli mukavasti lisää.

Leivoin patonkia.

Kari sai barracudan, mutta koska opaskirjamme kertoi, että paikalliset eivät pidä sitä syötävänä, palautimme sen mereen.

Saldo 132 M (tultu 1988).

Iltopäivällä tuuli keveni edelleen ja siirryimme genaakkeriin. Matkaa on jäljellä enää todella vähän ja nyt arvailemme, mihin aikaan huomenna olemme perillä.

Illalla vaihdoimme genaakkerin virsikirjaan.

12.12. Yöllä klo 01:20 ensimmäinen havainto Barbadoksesta! Ericalla tuntui olevan mahdoton hinku satamaan ja painelimme aikamoista vauhtia. Loppumatkasta jouduimme jo ”jarruttelemaan” eli etenimme pienen pienellä purjeella, jottemme joutuisi menemään satamaan pimeässä.

Saaren rannat olivat yhtä valonauhaa, eli tiuhaan asuttu saari tämä taitaa olla. No, onhan se vain 21 x 14 M kokoinen ja asukkaita 260.000.

Kiinnityimme tullin laituriin klo 9.30 paikallista aikaa, paikkaan joka oli täysin sopimaton pienveneille. Onneksi viereisestä luotsiveneestä tultiin ottamaan köydet vastaan, muuten olisi pitänyt olla oravan ja apinan välimuoto selvittääkseen kunnialla veneen kiinnittämisestä laivoille suunniteltua reunaa vasten swellin lisätessä haasteita.

Jonotimme aikamme Immigrationin edessä, sitten piti käydä vielä terveystervanomaisten luona (lomakkeella kysyttiin mm., onko aluksessa huomattu merkittävää hiirien tai rottien kuolleisuuden lisääntymistä!) ja tullissa. Onneksi kaikki olivat samassa matkustajaterminaalirakennuksessa.

Ankkuroimme Visbyssä tapaamamme suomalaisveneen (Jonega) viereen. Pikasiivouksen jälkeen poksautimme läksiäislahjaksi saamani Veuve Clicquot-shampanjan ja nautimme jokusen ”sinisen juomankin”. N. klo 15 menimme ottamaan ”pikku torkut” ennen ruuanlaittoa – heräsimme aamulla n. klo 6! (Eipä ihmekään, emme nukkuneet juurikaan viimeisenä yönä.)

13.12. Aamupalaksi söimme pekonipannaria ja lettuja kahvin kera. Ei hassumpaa!

Siivosimme venettä ja Kari pumppasi kumiveneen ja kävi tutkimassa Erican pohjan. Karvaa ja hanhenkauloja oli paljonlaisesti – ei ihme, että vauhtimme ei päästä huimannut ylityksellä.

Testasimme Jonegan kanssa VHF:n ja jouduimme toteamaan, ettei se todellakaan toimi. Kari kävi kaikki johdot läpi, mutta turhaan.

Iltopäivällä läksimme tutustumaan Bridgetownin kaupunkiin. Joulumarkkinameiniki oli vilkasta, kauppoja ja katukauppiaita kadut täynnään, väenpaljoudesta nyt puhumattakaan. Melkoinen ero Kap Verdeen verrattuna! Kari osti minulle koruliikkeestä purjevenekorun. Lippuja ja lappuja täytettiin vaikka minkälaisia ja vaikka myyjä puhui englantia, ei siitä tahtonut saada mitään selvää.

Söimme jäätelöt ja Kari joi yhden oluen joenrantakahvilassa. Kallista oli: 35 Barbadosen dollaria eli n. 17 €.

Ruokakaupassa naureskelimme kassatoiminnalle: Kassan liikkeet olivat kuin hidastetusta elokuvasta. Hänen vieressään oli toinen henkilö, joka pakkasi (yhtä hitaasti) asiakkaan tavarat muovipusseihin ja – kasseihin. Esimerkiksi muovipakkauksissa olevat juustot ja makkarat laitettiin ensin pieneen pussiin ja sitten vasta kahteen päällekkäin laitettuun muovikassiin. Eri tuotteille näytti olevan eriväriset pussukat – vihannekset piti laittaa toisenväriseen kuin makkarat ja välillä nämä henkilöt kävivät neuvottelua siitä, minkä väriseen pussiin joku ostos piti laittaa!

Illalla söimme pizzaa á la Erica ja kauhistelimme rantakuppilasta raikuvaa musiikkia...

14.12. ...jota jatkui aamuyöhön saakka!

Kari kävi aamulla lenkillä ja snorklailli veneen pohjan puhtaaksi.

Veneiden ympärillä uiskentelee aika suuri kilpikonna. Yritin kuvata sitä, ja juuri kun olin saanut sen tähtiimeen, se mokoma sukelsi – kerran toisensa jälkeen. Toivottavasti onnistumme saamaan siitä kuvaa!

Kävimme kaupungilla venetarvike- ja rautakaupassa ja söimme kehnot hampurilaiset.

Jonegan porukka kävi illalla meillä istumassa ja rupattelemassa ennen lähtöään St Lucialle. Mukavaa! Toivottavasti tapaamme pian uudelleen.

Olimme muutama päivä sitten tyytyväisinä todenneet, että sitten Las Palmasissa nähdyn kahden torakan niitä ei ole meillä ollut – ja nyt sitten Kari näki vilauksen yhdestä ehtimättä suihkauttaa siihen myrkyä. Toivottavasti se yli yksinäinen yksilö ja löytää mahdollisimman pian loukun ”herkkuineen”.

15.12. Aamupäivällä Kari tutki vielä kerran VHF:n johdot. Nyt vika löytyi ja Kari sai sen korjatuksi. Onneksi – olimme jo miettineet, mistä löytäisimme asiantuntijan etsimään ja korjaamaan vian. Minä tein ompeluhommia ja pesimme pilssin.

Iltapäivällä jollailimme Yacht Clubille ja liityimme tilapäisjäseniksi. Jäseninä saamme käyttää sen ravintolapalveluita ja suihkuja. Erään hollantilaisveneen kippari tarjosi meille oluet ja tarinoimme hyvän tovin menneistä ja tulevista purjehduksistamme.

Kävimme kävelemässä lähistöllä ja kuljimme katuja, joita reunusti melkoinen rivistö huonokuntoisia hökkeleitä. Kadunvieret olivat paikoin roskakasoilla reunustetut. Aivan vieressä sitten oli oikein siistinnäköisiä rakennuksia.

Kävimme myös kaupungilla. Siellä oli ilmeisesti jokin juhlatapahtuma meneillään, sillä puistossa oli tanssiesityksiä ja kaikesta päätellen koululaisilla vapaapäivä, sillä muutenkin täpötäydet kadut vilisivät kouluasuisia lapsia ja nuoria.

Illalliseksi söimme Ericassa oikein hyvät paneeratut kanafileet riisin ja currykastikkeen kera.

16.12. Puuskaista aika kovaa tuulta. Olimme olleet tässä samassa paikassa ankkurissa jo lähes neljä vuorokautta, ja yht´äkkiä huomasimme ankkurin pettäneen ja olevamme tuuliajolla! Emme olleet ainoat, pienen matkan päässä hollantilaisvene näytti kokeneen saman kohtalon. Arvaamatonta tämä ankkurointihomma – toivottavasti nyt pitää!

Olen kirjoitellut aamupäivän ajan tätä matkapäiväkirjaa puhtaaksi ja Kari on hionut perähytin lakatut osat ja kun ne on lakattu, lähdemme kaupunkiin.

Lähdemme täältä alkuviikosta ja vietämme joulua Bequialla - skandinaaveilla on tapana kokoontua sinne joulun viettoon ja tapaamme siellä varmasti paljon matkan varrella tutuksi tulleita veneitä ja venekuntia.

Toivotamme kaikille oikein rauhaisaa joulua ja onnellista uutta vuotta!

Arja ja Kari